

עפ"ג 14623/09/14 - מדינת ישראל נגד עמירם נועם

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

02 נובמבר 2014

עפ"ג 14623-09-14 מדינת ישראל נ' נועם

לפני כב' השופטת גילה כנפי-שטייניץ

כב' השופט ד"ר יגאל מרזל

כב' השופט אריה רומנוב

מדינת ישראל בעניין:

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

המערערת

נגד

עמירם נועם

ע"י ב"כ עו"ד איתמר בן עמי

המשיב

פסק דין

1. לפנינו ערעור המדינה על קולת העונש שהוטל על המשיב בגזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ד' פולוק) מיום 22.7.14 (בת"פ 11282-03-10).

2. המשיב הורשע, על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בשלוש עבירות של החזקת סם מסוג חשיש לצריכה עצמית ועוד עבירה של החזקת כלים לצריכת סם. במסגרת הסדר הטיעון צירף המשיב כתב אישום נוסף על פיו החזיק ברכב במושב ברכייה סם מסוג קנבוס במשקל 2.6 ג' נטו לצריכה עצמית (ת"פ 51208-10-10 של בית משפט השלום בקרית גת), ובגינו הורשע בעבירה נוספת של החזקת סם לצריכה עצמית. לענין העונש הסכימו הצדדים כי יופעלו ארבעה חודשי מאסר על תנאי שהוטלו על המשיב בת"פ 3832/05 של בית משפט השלום בירושלים, וכי המאסר ירוצה בעבודות שירות ככל שהמשיב ימצא מתאים לכך. ככל שלא ימצא מתאים - כך הוסכם - תעתור המערערת לעונש של מאסר בפועל, ואילו המשיב יהיה חופשי בטיעונו. עוד הוסכם כי יוטלו על המשיב עונש של מאסר מותנה ופסילה מותנית, ובאשר לפסילה בפועל יהיו הצדדים חופשיים בטיעוניהם.

3. המשיב נמצא על ידי הממונה כבלתי מתאים לביצוע עבודות שירות, לאחר שבדיקה לאיתור סמים הצביעה על שימוש בסם. בהמשך ניתנו למשיב הזדמנויות נוספות לפנות לממונה, אולם בסופו של דבר נותרה עמדת הממונה בעינה, לאחר שהתברר כי המשיב נעצר בתיק אחר ועבודות שירות שהוטלו עליו בהליך אחר הופסקו מינהלית.

4. ביום 22.7.14, בדיון שנועד לשמיעת הטיעונים לעונש, צירף המשיב כתב אישום נוסף של בית המשפט לתעבורה תל אביב-יפו. בכתב אישום זה הואשם המשיב כי נהג ביום 24.3.14 באופנוע, ללא רישיון נהיגה תקף וכאשר שתי פסילות עומדות נגדו בהתאם להחלטות של בית משפט לתעבורה בפתח-תקווה. בגין הודאתו בעובדות אלה, הורשע

המשיב גם בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, נהיגה ללא רישיון רכב תקף, ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף.

5. לאחר שהצדדים טענו לעונש, הטיל בית משפט קמא על המשיב 12 חודשי מאסר בפועל. כן הפעיל 3 מאסרים מותנים שהוטלו על המשיב: מאסר מותנה בן 12 חודשים שהוטל עליו בתת"ע 1915-10-12, מאסר מותנה בן 8 חודשים שהוטל עליו בתת"ע 5716-11-11, ומאסר מותנה בן 4 חודשים שהוטל עליו בתת"פ 3832/05. עוד קבע כי המאסרים המותנים ירצו בחופף זה לזה, כשחודש אחד ירוצה במצטבר לעונש המאסר שהוטל בגין העבירות בהן הורשע, באופן שעל המשיב לרצות 13 חודשי מאסר החל מיום 24.3.14. בית המשפט הוסיף והטיל על המשיב פסילה מלקבל רישיון נהיגה לתקופה של חמש שנים מיום שחרורו ממאסרו, וכן מאסרים מותנים.

6. המערערת טוענת כי בית משפט קמא שגה עת ערך את גזר הדין שלא בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. המערערת מציינת כי אמנם לגבי עבירות הסמים, ומועד מתן הכרעת הדין בעניין, התיקון איננו חל, אולם הוא חל בעניין של עבירות התעבורה. עוד היא טוענת כי גזר הדין אינו מפרט את השיקולים לפיהם נגזר דינו של המשיב, ואף לא פורטו הטעמים לסטייה מן הכלל המורה כי מאסר מותנה שהופעל ירוצה במצטבר. המערערת מבקשת כי ייקבע מתחם לעונש ההולם את עבירות התעבורה בנסיבות בהן הורשע המשיב, וכי עונשו של המשיב ייקבע לרף העליון של אותו מתחם. המערערת מוסיפה וטוענת כי המשיב שב ומבצע עבירות דומות לאלה בהן הורשע, זאת בשעה שתלויים ועומדים נגדו מאסרים מותנים. כך הדבר הן באשר לעבירות הסמים והן באשר לעבירות התעבורה. התנהלות זו מצטרפת להרשעותיו הקודמות הרבות הן בתחום הפלילי והן בתחום התעבורתי. עובדות אלה מלמדות כי אין במאסר מותנה כדי להרתיעו. המערערת מבקשת, אפוא, להחמיר בעונשו של המשיב.

7. המשיב טוען כי גזר הדין שניתן בעניינו מנומק, מבוסס וסביר, ואינו מקל עמו כלל. המשיב מציין כי הודה בעבירות שיוחסו לו, נטל אחריות והביע חרטה אמיתית על מעשיו. המשיב מוסיף וטוען שהמאסרים המותנים שהוטלו עליו לא היו מידתיים. כן הוא טוען כי הסיע את האופנוע מרחק קצר מביתו לצורך בדיקתו ומכירתו. ב"כ המשיב מוסיף וטוען כי למשיב נסיבות חיים חריגות, כי עבר שיקום ארוך ומוצלח בכלא, וכי הארכת תקופת המאסר שהוטלה עליו תפגע בשיקומו.

8. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים, הגענו למסקנה כי דין הערעור להתקבל, זאת בכל המתייחס להפעלת עיקר המאסרים המותנים בחופף לעונש המאסר שהוטל על המשיב בגין העבירות בהן הורשע. המשיב ביצע את עבירות התעבורה תוך כדי ניהול ההליך הפלילי, כשבוע ימים בלבד לאחר שנדון לעונש מאסר של 6 חודשי עבודות שירות בגין עבירות דומות, ולאחר "שביקש את הבנת בית המשפט, הכה על חטא, תיאר את מצבו הקשה ביותר, וביקש הזדמנות חד פעמית" (גזר דין מיום 17.3.14 בפ"ל 1915-10-12). ברי כי המשיב לא ניצל את ההזדמנות שניתנה לו ומיהר לבצע עבירות דומות. בנסיבות אלה, ובשים לב לעברו הפלילי והתעבורתי המכביד של המשיב, בין היתר בעבירות דומות לעבירות בהן הורשע, לא מצאנו הצדקה לחפיפה הכמעט מלאה של המאסרים המותנים שהופעלו עם עונש המאסר שהוטל בגין העבירות בהן הורשע. אשר על כן, ובשים לב לכך שאין ערכאת הערעור ממצה את מלוא חומרת הדין, אנו מורים כי עונש המאסר שהוטל על המשיב בגין העבירות בהן הורשע, 12 חודשי מאסר בפועל, יעמוד על כנו. שלושת המאסרים המותנים שהופעלו ירצו בחופף זה לזה, כששמונה חודשים מתוכם ירצו במצטבר לעונש המאסר שהוטל על

המשיב והיתר בחופף, באופן שהמשיב ירצה 20 חודשי מאסר החל מיום 24.3.14. עונשי המאסר המותנים ועונש הפסילה, כפי שנקבעו ע"י בית משפט קמא, יעמדו על כנם.

מזכירות בית המשפט תמציא פסק הדין לב"כ הצדדים, בהתאם להסכמתם, ותוודא טלפונית קבלתו.

ניתן היום, ט' חשוון תשע"ה, 02 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.

אריה רומנוב, שופט

ד"ר יגאל מרזל,
שופט

גילה כנפי שטייניץ,
שופטת